

SØRLANDET 22. JUNI – 3. JULI 2011

I slutten av juni skulle vi besøke familien til Kjell i Sandnes. Vi fant ut at det skulle være bra vær bortover Sørlandskysten, så vi fant ut at vi ville ta det rolig bortover med korte dagsetapper. Da kunne vi kjøre innom alle de småbyene som vi aldri hadde vært i før. Vi startet onsdag den 22. juni. Nå er vi kommet til lørdag den 25. juni. Vi har nettopp vært i Kragerø og er nå kommet til [Risør](#).

Vi parkerte i utkanten av byen og gikk ned mot havna.

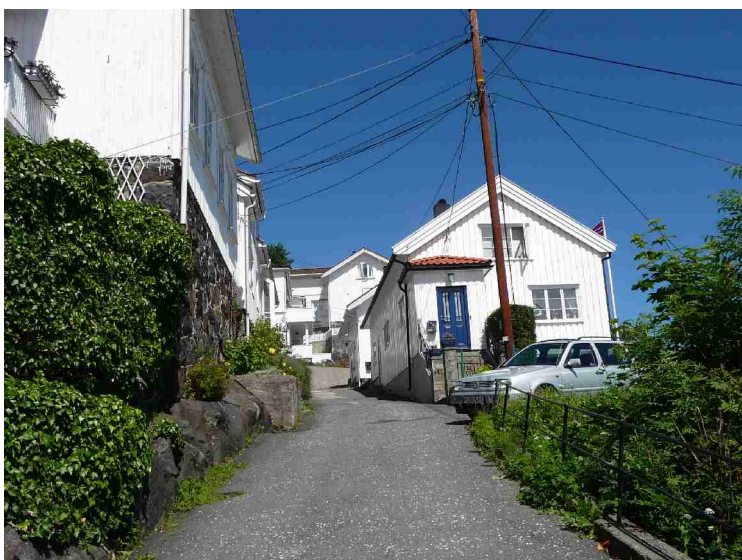
Havna.

Fint havneområde.

Nå er vi på vei oppover mot Risørflekken.

Bratt oppover.

Oppe har vi god utsikt utover mot [Skagerak](#).

Anne Berit har god utsikt fra Risørflekken.

Utsikt mot øyene utenfor.

Risørflekken eller Bleket er en hvitkalket fjellknaus 45 m over havna som kan sees 12 nautiske mil (22 km) til havs. Risørflekken brukes fortsatt som sjømerke og kalkes jevnlig.

Navnet Risør kommer av Risøya, en øy utenfor byen som er bevakst med kratt (ris).

Risør er en av Sørlandets eldste byer og hollendernes tømmerfart fra 1400- og 1500-tallet gjorde den til ladested under Skien i 1630. I 1723 fikk byen kjøpstadsrettigheter.

Byen ble så godt som totalskadd ved brannen i 1861, og da de nye bygningene stod ferdig ønsket man å gi et inntrykk av velstand. Hvitt var den desidert dyreste malingfargen og følgelig valgte man hvitt.

Byen kalles også populært Den hvite by ved Skagerrak og har ekte sørlandskarakter med en av Europas best bevarte trehusbebyggelser. Byen har storslåtte patrisiergårder med fasader mot havneområdet.

Byvåpenet til Risør.

Patrisiergårder med fasader mot havneområdet.

Her har vi kjøpt iskrem fra isbilen.

Neste by på programmet var [Tvedestrand](#). Her er vi ved Fjæretjenn ved innkjørselen til byen.

Parkeringsplassen der vi parkerte med kirken i bakrunnen.

En liten park med et lite monument.

Det lille monumentet heter «Heiagjengen», og er en gave til 100-års jubileet for byen.

Et stykke ned i Hovedgata gikk vi forbi en butikk som heter Fiskespesialen.

De hadde dessuten et skilt som fortalte om nystekte fiskekaker. Vi lot oss friste, og vi kjøpte et kilo nystekte fiskekaker.

Tvedestrand ligger på grunn som tilhørte gårdene Berge, Gliddi og Myklebostad, men det er gården Tveite som har gitt stedet navn. Navnet betyr ganske enkelt stranda til gården Tveite.

Som tettsted betraktet er Tvedestrand sentrum av nyere dato enn mange av de andre tettstedene i kommunen. Så sent som på 1600-tallet kunne antallet hus der inne i fjorden telles på fingrene.

Tvedestrand ble ladested i 1836 etter å ha fått innskrenket handelsrett i 1821.

Fremdeles i Hovedgata.

Vi så at det var mange hus nedover her som sårt trengte oppussing.

Nede ved havna.

Det er ikke mange gjester i regnværet.

Koselig liten by.

Fine hus.

På vei tilbake til bilen. Her ser vi bortover gågata.

Nå var vi kommet forbi [Grimstad](#), og har tatt inn på [Morvigsanden](#). Det første vi gjør er å fylle vann.

Campingplassen ligger lunt til innerst i Morvigkilen.

Her har vi parkert og koblet oss til strømmen.

Tjelden leter etter mat.

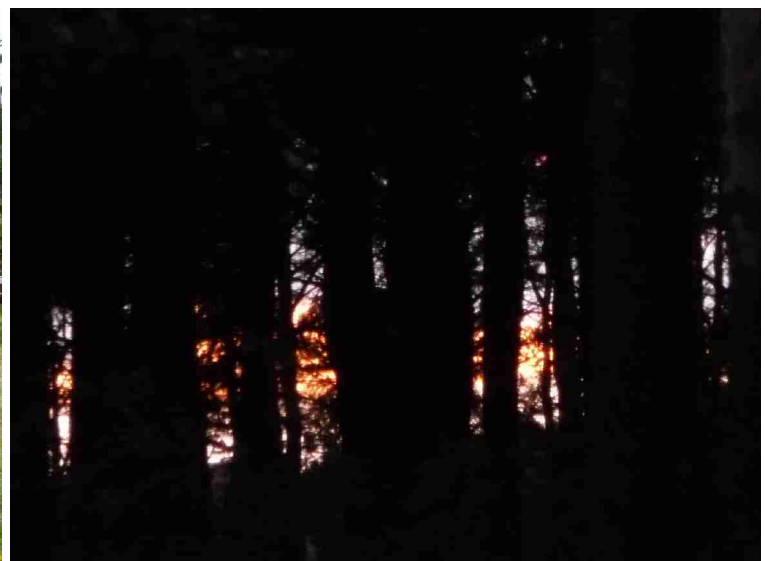
Dagen etterpå skulle vi besøke datter til Kjell som var på ferie i [Grimstad](#). De hadde leid et hus der den uka.

Kveldssteming.

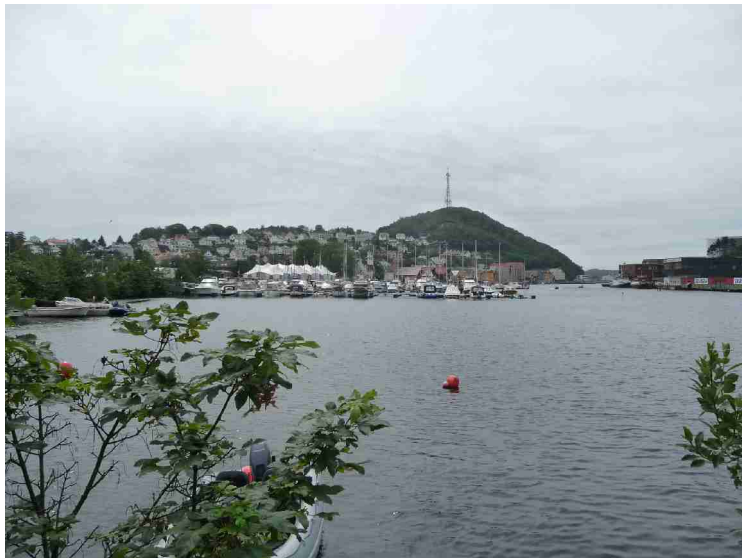

Det er mye lupiner som blomstrer på plassen.

Her er vi kommet til Sandnes og Vølstdaskogen Camping.
Vi bor der hver gang vi besøker Sandnes med bobilen.
Solnedgang bak trærne.

I Sandnes var vi noen dager og besøkte familien til Kjell.

Dette er søndag 3. juli, og vi er på vei tilbake til Gran.
Her kommer vi til [Egersund](#).

Mange båter i havnen.

Dette var en gang [Egersund Fayance](#). Nå er det museum og handlesenter.

Parkeringsplass i utkanten av byen. Det er forresten her sykkeløpet [Nordsjørittet](#) starter hvert år. Kjell har vært med 3 ganger.

Kommunevåpenet til kommunen Eigersund

[Eigersund](#) er en kystby på Sørvestlandet, i Rogaland fylke, gjerne kalt sørlandsbyen på vestlandet, eller «okka by». I 1998 ble Eigersunds tohundreårsjubileum som by (1798-1998) feiret.

Eigersund kommer fra Eikundasund. Eikund betyr øya som er rik på eikeskog og hører til blant de eldste stedsnavn i Norge. Skipsleia mellom Eigerøy og Eigersund har gitt navnet til både byen Eigersund og kommunen Eigersund.

Eigersund var en viktig havn med tettbebyggelse allerede i vikingtiden. Byen har en av de bedre naturlige havner i Norge, og er blant annet Norges største fiskerihavn målt i kvantum ilandført fisk.

1847 ble Eigersunds Fayancefabriks Co. A/S grunnlagt av Johan Feyer. Fabrikken var hjørnestensbedriften i kommunen fram til sin nedleggelse i 1979.

1905 fikk Eigersund som første by i Rogaland elektrisk belysning. Elektrisiteten kom fra et kraftverk ved Øgreifossen.

Eigersund ble i 2007 kåret til Norges vakreste småby.

Restauranten på kaien var godt besøkt. Det er dessuten visefestival denne helgen. Festivalteltet til venstre.

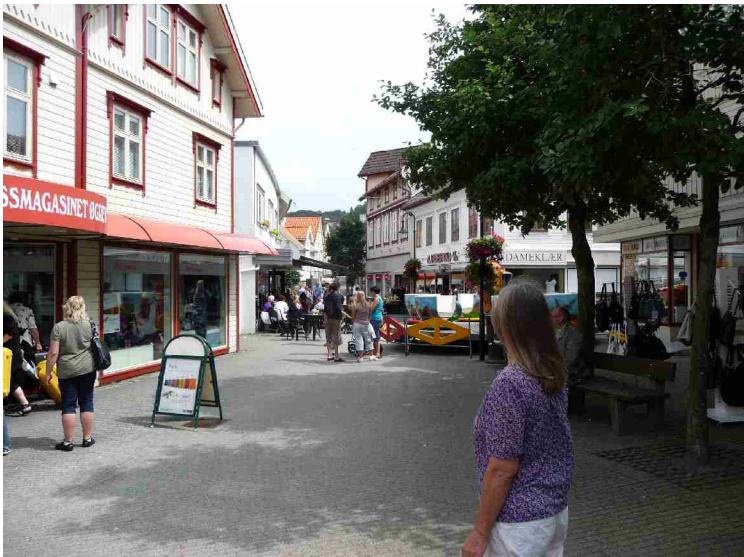
Egersund kirke

Blomsterbutikk i sentrum.

På Hauen Kro er det visesang.

Bilder fra sentrum.

Her ser vi oppover Lundeåna.

Her har vi kjørt videre fra Egersund, og er kommet til [Sogndalstrand](#).

Vi må parkere øverst på stedet. Her er vi på vei nedover den eneste hovedgaten.

Utsikt oppover gaten.

Bildet er tatt fra brua over elva Sokno og nedover elva mot fjorden.

Nede på kaien.

[Sogndalstrand](#) er en tettbebyggelse i [Sokndal](#) kommune i [Rogaland](#). Sogndalstrand betegnes som et «kyst-tettsted av nasjonal verdi» og er fredet for å beskytte tettstedet mot utbyggingspress. Det er et av de sju fredete kulturmiljøene i Norge og den eneste "byen" i Norge som er fredet. Kulturmiljøet som er fredet omfatter trehusbebyggelsen fra 1700- og 1800-tallet med omkringliggende kulturlandskap. Midlertidig fredning ble gjort i 1994, mens endelig fredning ble vedtatt i Statsråd 24. juni 2005.

Sogndalstrand var handelssenter for et større omland. På slutten av 1800-tallet hadde Sogndalstrand 20 butikker, 4 bakerier, skjenkestue, distriktslege, telegrafstasjon, skole, bank, postkontor, los, fengsel, kommunehus m.m.

I dag er Sogndalstrand et av Rogalands best besøkte reisemål og hadde sommeren 2010 over 66.000 besøkende i perioden mai – august.

Her har vi gått opp på et utsiktspunkt og ser utover mot Nordsjøen. Det har startet å regne, så det er ganske disig utover.

Her ser vi ned mot sentrum.

Dette er i [Jøssingfjord](#).

Under Hellenen i Jøssingfjord står rester etter en bosetning som går langt bakover i tid. Husene slik de står i dag er fra tidlig 1800-tallet, men deler av husene kan være eldre. De kan se beskjedne ut for oss i dag, men sett i forhold til si samtid er de ikke spesielt små eller kummerlige; mange bønder bodde i tilsvarende hus.

Jøssingfjorden er en fjord i Sokndal kommune i Rogaland fylke. Jøssingfjorden er særlig kjent for Altmark-saken i Jøssingfjorden den 16. februar 1940. Innerst i fjorden ligger Nedre Hellenen kraftverk.

Under annen verdenskrig ble betegnelsen jøssing tatt i bruk for antinazistiske nordmenn; bakgrunnen var Altmark-saken.

Nå er vi kommet til [Åna-Sira](#). Vi ser nedover elva.

Oppover elva som heter [Sira](#). Den ligger på grensen mellom Rogaland og Vest Agder og på grensen mellom Vestlandet og Sørlandet.

[Åna-Sira](#).

Her er vi kommet så langt at ser bort mot [Flekkefjord](#).

[Flekkefjord](#).

Her er vi i sentrum av Flekkefjord og ser utover [Grisefjorden](#).

Byvåpnet.

Det er nesten fire sjømil fra indre fjord til åpent hav. Indre fjordbasseng er stort nok til å romme atskillige skip og båter for anker og fritt for sterk vind eller strøm. I seilskutetiden var der mange skip i vinteropplag.

Da hollenderne begynte å fylle ut sine havneområder med stein, kom de til Norge for å hente den. Flekkefjord hadde rikelig av den varen. En bydel har fått navn etter dette: Hollenderbyen. Mange unggutter fra distriktet tok hyre med disse båtene.

Byen fikk kjøpstadrettigheter i 1842 etter langvarig drakamp med bl. a. Christianssand. Med kjøpstadretten fulgte nemlig diverse enerettigheter som ga gode inntekter.

Byen var i sin tid endestasjon for [Jærbanen](#), mellom Stavanger og Flekkefjord. Denne var populær fordi det ikke var særlig behagelig å ferdes til sjøs over [Jærens rev](#). Reisende som skulle videre østover måtte ta postbåten som gikk langs kysten til Oslo, i hvertfall videre til Kristiansand. Da [Sørlandsbanen](#) var ferdig, ble strekningen Sira - Flekkefjord et sidespor, som gradvis mistet betydning. Den gamle staselige stasjonsbygningen ble revet, noe mange angrer på i dag. Jernbanetrafikken er nå nedlagt, men det meste av sporet eksisterer fortsatt, og brukes til turer med dresin.

Byen feirer sankthans på sin egen måte ved at hovedbålet ligger for anker midt på fjorden. Dette kalles for Spira, og var tidligere i en gammel båt, som sank i løpet av natten. Skikken har røtter tilbake til 1800- tallet.

Her ser vi innover Grisefjorden som fortsetter innover i landet.

Gatebilde.

Stilig hus.

Utescene.

Det regnet så mye da vi var her at vi ikke hadde lyst til å ligge på en campingplass denne natta. Derfor spiste vi på denne grillen, så kjørte vi direkte tilbake til Gran.